

Câu 1. (6,0 điểm)

Xưa kia có một anh thợ cắt đá hay bất mãn với cuộc sống. Ngày nọ, anh ta gặp một lái buôn và kinh ngạc trước những món đồ tuyệt vời của ông ta. Anh thợ cắt đá nói: “Ước gì tôi trở thành một lái buôn!”. Lạ lùng thay điều ước của anh ta trở thành hiện thực.

Không lâu sau, anh ta nhìn thấy một đám rước đi ngang qua gian hàng nhỏ của mình. Nhác thấy vị hoàng tử ăn mặc lộng lẫy, anh ta nói: “Ước gì tôi trở thành hoàng tử!”. Và anh ta lại được toại nguyện.

Nhưng chỉ vài ngày sau, khi bước chân ra khỏi hoàng cung, anh ta cảm thấy rất khó chịu với cái nắng chói chang, oi bức của mùa hè. “Hoàng tử cũng không thể mát mẻ dưới ánh nắng mặt trời sao?”, anh ta rên rỉ: “Ước gì mình là mặt trời!”. Điều ước này cũng được như ý.

Anh ta vui sướng làm mặt trời cho tới một ngày, một đám mây bay đến che khuất trần gian bên dưới. “Đám mây này che khuất tầm nhìn của mình, ước gì mình trở thành một đám mây.”

Một lần nữa anh ta được thỏa nguyện và vui vẻ bay đi đến khi gặp một ngọn núi mà anh ta chẳng thể nào vượt qua được. Anh ta nói: “Ngọn núi này còn vĩ đại hơn ta, ước gì mình là một ngọn núi!”.

Là một ngọn núi cao to nhìn xuống con người phía dưới, anh ta cảm thấy cuối cùng mình cũng được hài lòng. Nhưng một ngày nọ, người thợ cắt đá trèo lên sườn núi và bắt đầu đập vào anh ta để lấy đá ra. Anh ta chẳng thể làm gì được: “A! Cái con người bé nhỏ kia còn mạnh mẽ hơn cả mình. Ước gì mình trở thành anh thợ cắt đá!”.

Vậy là vòng tròn kết thúc. Giờ đây anh thợ cắt đá biết rằng anh ta chỉ luôn hạnh phúc khi là chính mình. Anh ta sẽ không bao giờ được chứng diện như một hoàng tử, chiếu sáng như mặt trời hoặc vươn cao như ngọn núi, nhưng anh ta hạnh phúc khi được là chính mình.

(Theo Sự màu nhiệm của lòng quan tâm, NXB Phụ nữ, Hà Nội 2007)

Từ câu chuyện trên, anh/chị hãy viết bài văn nghị luận với chủ đề: **Hãy là chính mình.**

Câu 2. (14,0 điểm)

Bàn về thơ, PGS.TS. Lê Quang Hưng viết: Khi nhà thơ thành thực đi đến tận lòng mình thì sẽ gặp trái tim nhân loại, sẽ chạm tới nỗi lòng của bao người. Dường như thơ càng “riêng” thì lại càng dễ thành “của chung”.

(Lê Quang Hưng, Những quan niệm những thế giới nghệ thuật văn chương, NXB Đại học Quốc gia Hà Nội, tr.63)

Anh/Chị hiểu ý kiến trên như thế nào? Bằng trải nghiệm văn học, hãy làm sáng tỏ ý kiến trên.

----- Hết -----

Thí sinh không được sử dụng tài liệu. Cán bộ coi thi không giải thích gì thêm.

Họ và tên thí sinh:.....; SBD:.....